

og saa vil der ikke længere være Tale om Arbejdsløshed, men saa vil § 2 blive overflødig.

Efter Alt, hvad jeg har tænkt læse ud af Lovforslaget, vilde jeg for mit Vedkommende ikke kunne stemme for dets Overgang til 2den Behandling, dersom det ikke indeholdt § 3. Denne Paragraf om den Hjælp, der ydes i Tilfælde af Sygdom, er en Paragraf, der indeholder en Tanke, som mange Gange har været fremme, og Alle ere vist enige i, at man bør søge Midler til at forhindre, at en Sygdom, en uforkylbt Ulfke, som fremkommer ved Sygdom, har de Følger, som Fattighjælp ellers har. Jeg kan imidlertid for mit personlige Vedkommende ikke ganske slutte mig til den Tanke, at Kommunerne skulle uden videre yde Hjælp i Sygdomstilfælde, uden at det skulde have Følger. Jeg tror, at der gives et naturligt, et værdigt Mittel til at raade Bod paa dette Forhold. Man har jo mange Steder rundt omkring i Landet Sygekasser, der have haft velsignelsesrige Følger, og jeg tror, at det kan være meget heldigt at fremme Udbredelsen af dem. Jeg tror, at Kommunerne og mulig endog Staten burde støtte saadanne Sygekasser, hvorved Selvhjælpen vil lettes, hvorved der vil gives en Spore dertil, og hvorved man vil komme ud af den store Vanfælighed at skulle undtage Sygdomstilfælde fra almindelig Fattigunderstøttelse. Jeg tror ogsaa, at det muligvis kunde blive hensigtsmæssigt, at Lovgivningen greb ind her, og at man kan finde Veie til at paahjælpe Oprettelsen af Sygekasser, ligesom man kunde bestemme, hvorledes Bidragene dertil skulle ydes. Jeg kan som sagt ikke ganske slutte mig til den Tanke, at Sygdomstilfælde skulle danne en Undtagelse fra den almindelige Regel, og jeg maa derfor anbefale, at man søger at anvende det Mittel, jeg i dette Dieblit har anthydet.

Hvad de enkelte Bestemmelser i Lovforslaget iøvrigt angaar, skal jeg endnu kun tillade mig at gjøre en lille Bemærkning om et Udtryk, der er brugt i alle Paragraferne, nemlig „Hjælp af det Offentlige“ Af § 5 ser man jo rigtigt nok, at det er Kommunerne, som Forslagsstillerne have ment, men jeg vil dog gjøre opmærksom paa, at det er ikke tilstrækkeligt at sige, at Kommunerne skulle yde saadan Hjælp. Der er, som bekendt, i Fattiglovgivningen gjort en stor Forskjel imellem den Hjælp, der skal ydes af Opholdskommunen, og den, der skal ydes af Forsørgelseskommunen, men Lovforslaget indeholder Intet, som viser, hvad Forslagsstillerne have tænkt sig, hvilken Kommune der efter deres Mening skal yde denne Hjælp,

om det er Opholdskommunen eller Forsørgelses—Hjemstedskommunen. Det er en Mangel, som jo ikke vil komme videre i Betragtning, naar man overhovedet ikke vil vedtage de andre Bestemmelser; men jeg har dog troet at burde omtale den. — Jeg vil saaledes anbefale, at Lovforslaget af Hensyn til dets § 3 gaar over til 2den Behandling, og at man forøger paa at udvilde Bestemmelsen i § 3 saaledes, at den virkelig kan blive frugtbringende for det almindelige Vel.

Føderigsministeren (Singer & Lev):

Lovforslaget handler om Hjælp af det Offentlige udenfor det almindelige Fattigvæsen og om Eftergivelse af Fattighjælp. Den ærede Ordfører for Forslagsstillerne (Hørdum) udtalte ved Indbringelsen og har, saa vidt jeg hørte, gjentaget i Dag, at dette Forslag havde foreligget eller i alt Fald dog i det Væsentlige foreligget tidligere. Dette forekommer mig imidlertid at være en Feiltagelse. Der har her oftere foreligget Lovforslag om Eftergivelse af Fattighjælp med det Viemed at hæve de Vanfæligheder, det har for den, der har nydt Fattigunderstøttelse, at faae sin Valgret tilbage. Der har ogsaa foreligget Lovforslag, hvori Indholdet af det foreliggende Lovforslags § 3 eller den væsentlige Del af denne Paragrafs Indhold har været optaget; men jeg erindrer i alt Fald ikke, at der har foreligget noget Lovforslag, hvori dette Forslags §§ 1, 2 og 5 kunne siges at have været indeholdte endog blot indirekte, og den ærede Ordfører vil jo ikke kunne mangle Die for, at disse Bestemmelser føre langt videre og aabne Udgang til Hjælp af Kommunens Kasse i et meget betydeligt Omfang. Altsaa, medens man før har haft Opmærksomheden henvendt paa specielle Tilfælde, foreligger der her et Forslag, der forandrer og griber dybt ind i den almindelige Fattiglovgivning og berører den paa mange Maader og maaste stærkere og dybere, end de ærede Forslagsstillere synes at have set. I Almindelighed kan man vistnok sige, at Følgerne af Fattighjælp ere for en Mandsperson dels Udsettelse af politisk og kommunal Valgret og Valgbarhed, dels Ophævelse eller i alt Fald Suspension af Retten til at indgaa Egteskab. Den har derhos adskillige andre Følger for den paa-gjældende Person, f. Ex. at hans Forsørgelsesret i Opholdskommunen afbrydes, at han gaar til Forsørgelse i sin Hjemstedskommune, i den Kommune, hvor han hidtil har været forsørgelsesberettiget, og han kommer ved fortsat Fattigunderstøttelse tillige under en vis almindelig Forsørg fra Fattigvæsenets Side. Disse Følger have deres Betydning